

Лежить дідич на постелі,
Як барило, грубий...
Його локай сухощавий
Заснув коло груби...

Заснув локай коло груби,
Води не напився...
Як захтілось йому пити —
Бідний пробудився...

«Ой питоньки, ой питоньки» —
Зачав промовляти,
Та лінується псяюха
За водою встати...

Аж тут дідич із постелі:
«Podaj wody, Janie¹»
Локай раптом ісхватився
«Зараз, — каже, — пане!..»

Дає пану води склянку:
«Проше, ясний пане!..»
«To dla siebie²! — пан говорить,—
Napij sie galganie³!»

1. Подай води, Іване! (польськ.)

2. Це для тебе! (польськ.)

3. Напийся, негіднику! (польськ.)

